

Mødet den 5. Decbr. 1907.

Fraværende: Harald Jensen og Sabroe.

1. (J. Nr. 365—07). Meddelelse fra Stiftamtet om, at Fru Søbye Andersen er beskikket som **Reserve-distriktsjordemoder** fra 1. d. M. at regne.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 429—07). Indstilling fra Skovudvalget angaaende Opførelse af **Restaurationspavilloner** i Marselisborg Skov:

»Idet Udvalget hermed fremsender Planer og Overslag, udarbejdede af Arkitekt Aachen, til Pavilloner ved Varna og Ørnereden, tillader man sig at indstille:

- a t der ved Varna opføres en Pavillon overensstemmende med Arkitektens Forslag I B til en anslaaet Udgift af 74500 Kr., idet Projektet forsynes med rund Udvidelse af Veranda og Balkon i begge Bygningens Ender,
- a t der ved Ørnereden opføres en Pavillon overensstemmende med Arkitektens Forslag til en anslaaet Udgift af 22500 Kr., og
- a t der ved Ørnereden opføres Badehuse til en anslaaet Udgift af 4000 Kr.«

F o r m a n d e n erindrede om Sagens Forhistorie og antydede, at Tanken om et Badehotel maatte anses for opgivet, efter at Forhandlingerne med

Turistforeningen var strandet. Udvalget havde henvendt sig til Arkitekt Aachen, som var særlig sagkyndig paa dette Omraade, angaaende Forslag og Overslag for Pavilloner ved Varna og Ørnereden. De af Arkitekten indleverede Forslag fandt Udvalget tilfredsstillende, hvad Beliggenheden og Bygningernes indre Forhold angik, Facaderne henstillede det derimod til Byraadets Skøn.

I Varnapavillonen vilde der efter Forslaget blive en Sal, hvor 400 Mennesker kunde spise, og Udenomsbekvemmeligheder og Køkkenforhold vilde blive særdeles gode. Pavillonen ved Ørnereden var kun beregnet for Sommerbrug og derfor meget mindre. Bekostningen vilde for Varnapavillonen beløbe sig til 74500 Kr., for Pavillonen ved Ørnereden til 22500 Kr., og dertil kom 4000 Kr. til Indretning af Badehuse ved Ørnereden, men den Side af Sagen kunde maaske den eventuelle Lejer overtage.

F i l t e n b o r g fandt de forelagte Planer praktiske og Udgiften svarende til de Beløb, man stedse havde tænkt sig at anvende. Han troede ikke, at man billigere fik noget, der svarede til Hensigten. Maaske kunde der strides om Facadernes Udseende, men man kunde sikkert hos Arkitekten faa forskellige Facader at vælge imellem. Efter Forslaget vilde der ved Varna blive en Vognpark, saa der kunde etableres Kaperkørsel derud. Efter alt at dømme kunde der nok paaregnes en Lejeindtægt af 4—5000 Kr. af Varnapavillonen, saa Foranstaltningerne kunde sandsynligvis betale sig. Badehusene ved Ørnereden kunde man nok overlade til den kommende Vært at indrette, saa meget mere som Badehuse i Regelen betalte sig godt.

L o t t r u p var Udvalget taknemmelig for Planerne og spurgte, om Restaurationerne ved Sili-

stria og Tors Mølle skulde nedlægges eller bibeholdes. De fremlagte Grundplaner fandt han fortrinlige, ligesom han ogsaa fandt Facaden for Pavillonen ved Ørnereden tiltalende, derimod syntes han, Facaden for Varnapavillonen var mindre heldig. Da den eventuelle Vært maatte anvende ca. 50000 Kr. til Montering og Service, var det tvivlsomt, om man fik 4—5000 Kr. i Leje, men maaske kunde det tænkes, at Turistforeningen overtog Planens Udførelse, eller at man byggede paa lignende Maade som ved Pavillonen i Friheden.

Nørgaard saa helst, at man nøjedes med en mindre Foranstaltning ved Ørnereden, men skulde gerne indrømme, at en Del — særlig den store Invasion under Udstillingen — talte for at bygge en Pavillon ved Varna. Nogen Finansoperation vilde Planens Gennemførelse ikke blive, og det vilde være meget tvivlsomt, om man fik 4—5000 Kr. i Leje af Varnapavillonen og samtidig den nuværende Leje af Pavillonen ved Frederikshøj.

Han vilde bestemt advare imod, at man accepterede nogen af de fremlagte Tegninger, som han langt fra fandt tiltalende. Bygningernes Indretning var ganske vist ret tilfredsstillende, men naar Facadeplanerne skulde kasseres, maatte Kunstneren stilles frit, da Bygningernes Indre og Ydre burde passe sammen. Efter hans Anskuelse vilde det heldigste være at udbyde Konkurrence om Planerne. Ganske vist vilde det blive noget dyrere, men man maatte hellere ofre et mindre Beløb og saa faa noget, man var glad ved.

Badehuse vilde være en stor Behagelighed og ogsaa en Attraktion, men de maatte tegnes af en Arkitekt, for at de ikke i alt for høj Grad skulde skænne Bugten.

Jul. Andersen savnede Oplysning om, hvad der skulde gøres ved Pavillonen ved Frederikshøj, som man tidligere havde tænkt at indrette til Afholdsrestauration, hvis der blev bygget Pavillon ved Varna. Han troede ikke, det vilde betale sig at bygge, og mente, at man med Erfaringerne fra »Vennelyst« for Øje maatte regne med 10 pCt. til Vedligeholdelse og Forrentning. Lejeindtægten maatte saa sættes henimod 10000 Kr., og det vilde ingen give, særlig da Forretningerne kun kunde drives en kort Tid, ca. 4 Maaneder, om Sommeren. At laane Penge til $5\frac{1}{2}$ pCt. og saa sætte dem i Restaurationer vilde være uforsvarligt, og de to nuværende Pavilloner kunde nok selv under Udstillingen tilfredsstille Behovet; i ethvert Fald havde man Beværtninger nok i Byen. Ved Varna vilde det forøvrigt ikke være vanskeligt at faa en Mand til selv at bygge. Man havde jo tidligere haft en Forespørgsel i saa Henseende, og maaske burde man optage Forhandling med vedkommende Mand eller ogsaa udbyde Anlægget. Som Sagen forelaa nu, vilde han fraraade, at Byen selv byggede, men hans Stilling til Spørgsmaalet vilde dog i nogen Grad afhænge af, hvilken Bestemmelse der blev truffet med Frederikshøj.

Lottrup erindrede om, at man, da Planen for Vennelystpavillonen blev antaget, mere havde set paa Udseendet end paa Indretningen, og man fik saa en smuk, men meget upraktisk Bygning. Han kunde derfor ikke tilraade, at der blev udbudt Konkurrence. Det gjaldt kun om at faa en ny Skal til den gode Kerne. — Hvis Badehusene kom til at staa inde paa Land, vilde de ikke skæmme Bugten, og det kunde saa paabydes de badende at bruge Badedragt.

Vestesen beklagede, at Forhandlingerne med Turistforeningen var strandet. Hvis denne Forening havde været i Stand til pekuniært at magte Foretagendet, vilde han hellere have været med til, at den overtog Udførelsen, og at Byen saa tog en Part med. Varnapavillonen vilde nok betale sig under Udstillingen, men ellers vilde den sikkert ikke forrente sig. Skulde Kommunen imidlertid selv bygge, vilde det være rigtigst, at man begge Steder holdt sig til den mindre Type, der sikkert ogsaa ved Varna vilde være tilstrækkelig til at tilfredsstille det normale Behov. Idet han udtalte, at ikke blot Facaderne, men Bygningerne i deres Helhed forekom ham for alvorlige, for dystre, stillede han Forslag om, at man indskrænkede sig til begge Steder at bygge Pavilloner som den, der var foreslaaet ved Ørnereden.

Jakob Jensen hævdede, at det gerne gik skævt, naar Sager som den foreliggende blev behandlet for aabne Døre. Man lagde derved alle Kort paa Bordet for dem, der skulde leje, og derved forringede man Aktivitet.

Han havde i Udvalget ment, at Opgaven var at skaffe Plads til større Selskaber, og det var naaet ved de fremlagte Tegninger, hvorefter der vilde blive tre udmærkede Sale foruden god Plads til dagligt Brug, men naar han nu hørte, at man ikke ønskede store Restaurationer, forstod han ikke, hvorfra den Stemning var kommet, som Udvalget havde arbejdet efter, og saa var det maaske bedst helt at standse Sagen eller som foreslaaet af Hr. Vestesen at holde sig til det mindre. Saa vilde man ikke skade Pavillonerne ved Frederikshøj eller i Friheden, og efter Udstillingen vilde en mindre Pavillon ved Varna nok være tilstrækkelig.

I Udvalget havde det været paa Tale at udleje Frederikshøj som Afholdsrestauration, men Lejeren af deune maatte nok være i Stand til at give saa meget, at Restaurationen kunde forrente sig.

Nørgaard vilde til en vis Grad give Hr. Jakob Jensen Ret i, at Sagen ikke helt, for visse Udtalelsers Skyld, egnede sig til Behandling for aabne Døre. Hvis man skulde bygge en stor Pavillon ved Varna, vilde det være korrekt Fremgangsmaade at faa den lejet ud, inden den blev bygget. Hr. Vestesens Forslag om en mindre Pavillon ogsaa ved Varna var meget tiltalende, men en stor Del af Byens Borgere vilde sikkert ikke føle sig tilfreds dermed. Skønt man havde været uheldig med Vennelystpavillonen, vilde han dog vedblivende tilraade, at man ogsaa denne Gang, da man havde en Plan, der kunde lægges til Grund, udbød Konkurrence.

Filtenborg syntes ikke, man vedblivende kunde lade Restaurationsforholdene i Marselisborg Skov ligge hen som hidtil, og da man ikke havde faaet en Overenskomst med Turistforeningen, maatte Byen selv bygge. Det behøvedes ikke nu at afgøres, om man skulde bygge efter de fremlagte Planer, men man burde vedtage at bygge og at anvende de foreslaaede Summer.

Han havde ikke sagt, at Pavillouerne vilde forrente sig særlig godt, men Meningen var jo ogsaa kun at afhjælpe et Savn; dog tydede det, at Pavillonen i Friheden svarede en Afgift paa 3000 Kr., paa, at der godt kunde svares en rimelig Leje.

Det var Meningen, at Restaurationen ved Sili-stria skulde nedlægges, og at Torsmølle skulde beholdes som Afholdsrestauration.

Mikael Johansen mente, at Borgerne havde Ret til at fordre alle store Sager behandlet

for aabne Døre, og det var ogsaa tidligere Idealet hos den Side, som Hr. Jakob Jensen tilhørte.

Der var ingen Grund til at standse Sagen, og det forbavsede ham, at Hr. Jakob Jensen ikke i Udvalget havde taget Afstand. Hr. Vestesens Forslag om en mindre Pavillon ved Varna vilde være uheldig, da denne Pavillon skulde benyttes hele Aaret. I en nær Fremtid vilde der komme Sporvej derud, saa det vilde være urigtigt kun at bygge en Pavillon til Sommerbrug. Det kunde ikke nytte, at man fik kønne Facader, naar Bygningerne blev daarligt indrettede, og efter Tegningerne var de indre Forhold rent ideelle. Lejen af Frederikshøj kunde ikke blive mindre, da dette Sted altid vilde have sit Publikum, og ved Tors Mølle kunde Afholdsfolkene faa deres Restauration. Dersom der overhovedet skulde bygges Pavilloner, vilde det være heldigt at faa disse inden Udstillingen, og af Hensyn til Turiststrømmen vilde saadanne være af ikke ringe Betydning. Da Anlægget af Pavilloner ved Varna og Ørnereden sandsynligvis vilde medføre, at det trak i Langdrag med et stort Badehotel, havde Udvalget tænkt at bøde noget paa Savnet af et saadant ved at bygge Badehuse ved Ørnereden.

Han vilde anbefale, at man fik en Afstemning om, hvorvidt Udvalget skulde arbejde videre paa den forelagte Basis.

Samuel sen gjorde gældende, at hvis Lejeindtægten af Pavillonen i Friheden, der kun havde kostet 30000 Kr., skulde lægges til Grund, maatte Lejen af Pavillonen ved Varna ansættes til 7000 Kr., og den Leje vilde vist vanskeligt opnaas. Han vilde helst nøjes med en Pavillon i mindre Stil ogsaa ved Varna, selv om den blev bygget

af Træ, kunde den nok staa en Del Aar, og den vilde lettere forrente sig end en stor Pavillon.

J a k o b J e n s e n ansaa det vedblivende for uheldigt, at Sagen blev behandlet for aabne Døre, idet han ikke hørte til dem, der vilde give private Lejlighed til at lukrere paa Grundlag af Byraadets Forhandlinger.

Naar man ønskede at overlade Sagens Realisation til private, maatte det erindres, at Forsøg i den Retning var gjort, men naar Turistforeningen ikke kunde magte Opgaven, maatte man være færdig dermed. Spørgsmaalet var saa, om man skulde bygge stort eller smaat, og han hørte til dem, der ønskede at bygge smaat, men havde i Udvalget arbejdet med den Tanke, at Byraadets Ønsker gik i den Retning, som Forslaget pegede. Befolkningen kunde meget vel blive betjent fra en mindre Anstalt, og skulde Byraadet ønske at holde sig til mindre Pavilloner, havde han intet imod, at der begge Steder blev indrettet Sommerpavilloner.

J. C. P e t e r s e n beklagede, at der var Udsigt til, at Byen selv skulde bygge. Det vilde ingen lukrativ Forretning blive og føre til, at man med Tiden ogsaa maatte bygge i Riis Skov, saa Byen vilde komme til at anvende ret store Kapitaler. Som Sagen nu stod, var der vel ikke andet at gøre end selv at bygge, men han gik nødig med. Facaderne vilde efter Tegningerne nok komme til at se godt ud, men det maatte erindres, at Bygninger af Grundmur ikke uden større Bekostning fik saa sirligt et Udseende som Bindingsværksbygninger. Da det Indre var særdeles godt, var der ikke meget at udbyde, saa det vilde sikkert være uheldigt at udskrive Konkurrence, men skulde det gøres, vilde han foreslaa, at Arkitekten skulde forpligte sig til at fuldføre Bygningen for Overslags-

summen. Det bedste vilde dog være at lade Arkitekt Aachen beholde Opgaven.

Nørgaard ønskede Facaderne saa enkle som mulig og var ikke bange for at udbyde Konkurrence. Ganske vist havde man haft Uheld med »Vennelyst« og en Gang senere, men man kunde antage en Arkitekt, som man kendte. Dersom man vilde have noget smukt, maatte man ikke vige tilbage for det mindre Offer, der var forbundet med Konkurrencen.

Financielt set vilde mindre Pavilloner begge Steder nok være det heldigste, men en større Pavillon ved Varna vilde sikkert tilfredstille mest, og kunde man ikke blive enig om den, maatte man hellere stille den Side af Sagen i Bero og foreløbig kun bygge ved Ørnereden. Da Sagen imidlertid ikke syntes moden til Afstemning, vilde han foreslaa den tilbagesendt til Udvalget til videre Behandling paa Grundlag af de faldne Udtalelser.

Magnus Nielsen hævdede, at der ved Ting- og Arresthusets Bygning intet var sket, uden at Byraadet havde faaet Forslag derom og havde bevilget det, men forøvrigt burde man nu lade den Sag ligge.

Angaaende den foreliggende Sag kunde han slutte sig til dem, der mente det bedst at løse Opgaven ad privat Vej. Turistforeningen vilde sikkert være den rette, og han kunde ønske Sagen tilbage til denne. Som Haandværker skulde han vel vogte sig for at kritisere Arkitektens Tegninger, og han skulde gerne indrømme, at Arkitekt Aachen havde særligt Kendskab til Bygning af Restaurationer, vel nok mest Hoteller, men han vilde dog gøre opmærksom paa, at Arkitektforeningen ved

Konkurrencer øvede Censur, og at det særlig var egentlige Fagfolks Assistance, man trængte til.

Det var de store Sale, hvis Nytte han iøvrigt ikke kunde indse, der fordyrede Forslaget, og han ansaa det for baade billigere og mere praktisk at bygge mindre Restaurationer, der væsentlig var baseret paa Servering i det fri.

Simonsen havde troet, at man var enig om at ønske en Pavillon til 50—60000 Kr. ved Varna, men nu viste det sig, at man kun var ved Begyndelsen. Da det var Tilfældet, vilde det sikkert være let at faa private til at bygge, saaledes at Bygningerne efter et vist Aaremaal overgik til Byen. Den Anskuelse var han kommet til derved, at Turistforeningen havde ment, at Pavillonen ved Varna skulde bære det hele; men var det let at faa private til at tage Affære, saa var der heller ingen Risiko for Kommunen ved selv at bygge. Skulde Kommunen imidlertid selv bygge, maatte der opføres noget tidssvarende, da en lille Pavillon hverken vilde være berettiget eller nødvendig, men Bygningernes praktiske Indretning maatte være det væsentlige, og for den kalkulerede Sum kunde der i den Retning opnaas ikke saa ganske lidt.

Mikael Johansen kunde ikke tjene Hr. Magnus Nielsen i ikke at omtale de store Overskridelser ved Tinghusets Opførelse. Han ønskede ikke at kritisere Udvalget, men kun den Maade, der var administreret paa, og han vilde ønske, at man altid strengt holdt sig til Overslagssummen.

Hvis man ikke vilde bygge en stor Pavillon ved Varna, vilde han foretrække, at man der slet ingen byggede. Sagen hastede imidlertid, da Bygningerne gerne skulde være færdige til November 1908, hvis de skulde være i Orden til Udstillingen. Dersom man havde givet Turistforeningen de 40

Aar, havde den udført Sagen, men maaske Byraadet nu var tilbøjelig til at indrømme denne Koncessionstid, saa kunde man jo i den kommende Uge genoptage Forhandlingerne med Foreningen.

Nørgaard ønskede ikke at angribe vedkommende Udvalg, men han vilde dog hævde, at der ved Opførelsen af Tinghuset var taget ret alvorlig fejl.

Han troede ikke, man atter skulde komme ind paa en Forhandling om Koncessionen. Man ønskede vel alle helst den store Pavillon, hvis man kunde magte den, men man kunde jo bede Udvalget fremkomme med Overslag og saa søge at faa en Lejer. Lykkedes det ikke, maatte Sagen henlægges; saa havde man i alt Fald Planerne og kunde senere tage Sagen op.

J. C. Petersen havde ikke ønsket at kritisere Udvalget for Tinghuset. Man kunde ikke forlange, at Udvalget skulde gennemregne alle Arkitektens Overslag, saa var Udvalget ført bag Lyset, var Skylden Arkitektens.

Formanden ansaa det for heldigst at lade den Sag ligge.

Filtenborg var sikker paa, at man let kunde finde private, der vilde bygge Pavillon, men saa maatte der gives en Tidsfrist for Overdragelsen til Kommunen, og det Princip var Byraadet jo gaaet bort fra. Man maatte først vedtage at bygge og derefter søge en Lejer. Han troede ikke, man skulde bygge mindre end foreslaaet, og oplyste, at en Mængde Centralforeninger nu ikke holdt deres Møder i Aarhus, fordi man ikke havde Bygninger, der egnede sig for dem.

Jakob Jensen var taknemlig for, at Hr. Mikael Johansen havde aabenbaret, at Forhandlingerne egentlig drejede sig om at give Turist-

foreningen en Koncession paa 40 Aar, men troede dog ikke, det kunde nytte at forhandle videre derom. Han kunde godt gaa med til Hr. Nørgaards Forslag, men det maatte dog pointeres, om Byraadet ønskede en stor eller en lille Pavillon.

Magnus Nielsen ønskede sig fritaget for at belæres af Hr. Jakob Jensen om, hvad der kom Sagernes Behandling ved, og hævdede, at man havde Lov til at udtale sin Beklagelse af, at Turistforeningen ikke kom til at realisere sin Plan. Han fastholdt, at det var ukorrekt at bygge de store Sale, og oplyste, at de store Centralforeninger skiftede Mødested hvert Aar.

Nørgaard foreslog Byraadet at udtale, at man ønskede Pavillonene ved Ørnereden i den foreslaaede Form, og at man gik med til den foreslaaede Varnapavillon, hvis der for den kunde fremskaffes en passende Facade samt findes en Lejer.

Samuelson vilde anbefale, at Sagen om en Pavillon ved Varna blev udsat, hvis man fandt det meningsløst der at bygge en mindre Pavillon.

Magnus Nielsen ønskede at vide, om de gamle Konkurrencetegninger var taget i Betragtning.

Formanden oplyste, at de gamle Tegninger var beregnet paa et Badehotel og derfor ikke kunde bruges. Det forekom ham, at man ikke alene burde tage Hensyn til Udstillingen, men ogsaa til at der ikke var et eneste Sted i Marselisborgskovene, hvor man havde gode Restaurationsforhold. Det syntes ham ganske urimeligt, at Varnapavillonene ikke skulde betale sig at drive om Vinteren, og han var overbevist om, at der om Vinteren efterhaanden kunde oparbejdes en god Forretning særlig om Søndagene.

Koncessionsspørgsmaalet var i Virkeligheden afgjort.

Man kunde ikke sammenligne med Pavillonene i Friheden, da den var meget lille, og man saa ingen anden Udvej, end at man selv maatte bygge. Han havde haabet, at Byraadet vilde have taget et bestemtere Standpunkt, men nu maatte Sagen drøftes videre i Udvalget.

Overgik til 2. Behandling.

3. (J. Nr. 430—07). Indstilling fra Skovudvalget vedrørende et fra Brolægningsudvalget modtaget Forslag til Forbedring af Færdselsforholdene paa **Holmevejen** til en anslaaet Bekostning af 2500 Kr.:

»Tilstilles Aarhus Byraad, idet man skal bemærke følgende:

Da det forekom Skovudvalget, at den foran anslaaede Udgift, 2500 Kr., var for stor i Forhold til, hvad der opnaaes ved den foreslaaede Foranstaltning, har Udvalget paa den ene Side undersøgt, hvor meget det vilde koste at gennemføre Holmevejen indtil Indkørselen til »Friheden« i samme Bredde og i det hele paa samme Maade som den er anlagt fra Strandvejen til Villavejen. Et Overslag, hvorefter Udgiften herved er anslaaet til 35600 Kr., vedlægges. Paa den anden Side er det undersøgt, om ikke den ommeldte Spadseresti og Cyklesti — som midlertidigt Anlæg — kunde anlægges billigere end af Brolægningsudvalget foreslaaet. Et Overslag fra Skovrider Pries, hvorefter Udgiften vil blive 900 Kr., foruden en mindre Udgift til Erstatning til Forpagteren og til Hegn mod Marken, vedlægges ligeledes.

Skovudvalget er nærmest tilbøjeligt til at ønske den hele Foranstaltning udsat indtil videre. Men hvis Byraadet fastholder sit Ønske i saa

Henseende, henstiller det, at Arbejdet udføres overensstemmende med Skovrider Pries' Forslag for en anslaaet Udgift af 1000 Kr.»

F o r m a n d e n meddelte, at Udvalget, uagtet det nok mente, at Foranstaltningen kunde undlades, da Stien i Skoven kunde benyttes, dog havde overvejet Sagen og ment, at Brolægningsudvalgets Forslag vilde være vel dyrt som midlertidig Foranstaltning, og som andet kunde det ikke betegnes, da den kommende Udvidelse af Holmevejen vilde sluge de foreslaaede Anlæg. Da der imidlertid for Øjeblikket ikke var nogen Trang til at iværksætte den ret kostbare Udvidelse, foreslog Skovudvalget, at der af Skovvæsenet blev anvendt 900 à 1000 Kr. til Forbedring af Færdselsforholdene.

M o u s t e n foreslog at udsætte Sagen, da Foranstaltningen kun skulde være midlertidig.

V e s t e s e n mente, at Udvidelsen af Holmevejen var ret fjern, og at Publikum havde Krav paa at faa en farbar Sti. Vejen fra Holmevejen op forbi Slottet var nu i en meget slet Tilstand. Han mente nok, at noget af Foranstaltningen kunde indgaa som Led i Udvidelsen af Holmevejen, og havde intet imod at følge Skovudvalget, men dettes Forslag maatte hurtigst mulig bringes til Udførelse.

J a k o b J e n s e n hævdede, at Foranstaltningen kun kunde blive midlertidig, da der skulde graves af det omhandlede Terræn, naar Holmevejen skulde udvides.

N ø r g a a r d mente ej heller, at Foranstaltningen kunde indgaa som Led i Holmevejens Udvidelse, og syntes nok, der paa Grund af den ikke ringe Færdsel var Anledning til at ofre den mindre Sum af 900 Kr. paa en Forbedring af Forholdene.

S a m u e l s e n troede, at de 900 Kr. vilde være daarligt anvendt, da man for dem ikke fik, hvad der var tilsigtet. De spadserende kunde gaa ind i Skoven, og de cyklende kunde nok klare sig.

M i k a e l J o h a n s e n ansaa Forholdene for værst for Vogne; dem burde der ogsaa gøres noget for. Han troede ikke, at man for 900 Kr fik en ordentlig Spadseresti og Cyklesti, saa Pengene vilde rimeligvis være spildt.

N ø r g a a r d vilde give Hr. Johansen Ret i, at Forholdene var værst for de kørende, og at der helst burde gøres noget for en Forbedring af Kørebanen. Skønt der nok for de 900 Kr. kunde faas en ret brugbar Sti, vilde det dog sikkert være bedst, at man henstillede til Udvalget at stryge Stien og til Gengæld gøre noget for at forbedre Kørebanen.

F i l t e n b o r g mente, at en Forbedring af Kørebanen vilde blive en kostbar Historie, og at Trangen dertil heller ikke var saa stor, da Vejen ikke benyttedes meget til Kørsel.

S a m u e l s e n var overbevist om, at der vilde medgaa en betydelig Sum, hvis Kørebanen skulde repareres, og saa deri en ny Grund til at udsætte Sagen.

M a g n u s N i e l s e n oplyste, at Vejen nu ikke benyttedes saa meget som tidligere til Gruskørsel, saa for smaa Midler kunde der nok foretages en tilfredsstillende Udbedring.

Det vedtoges at anvende et Beløb af indtil 1000 Kr. paa Anlæg af en Cyklesti og Gangsti langs Vejen.

4. (J. Nr. 3—07). Indstilling om **Efterbevilling** af Overskridelser paa følgende Konti i Regnskabet for 1906—07:

Begravelsesvæsenet, Markvæsenet og Snekastningen,

for hvilke Efterbevilling meddeltes, samt

Belysningsvæsenet, Brandvæsenet, Politivæsenet og Byens Skove,

der overgik til 2. Behandling.

Udenfor Dagsordenen mindede

5. Formanden om, at Kbmd. Hans Broge næste Dag havde 60 Aars Forretningsjubilæum. Hans Broges Virksomhed og Betydning for Byen var saa velkendt, at han ikke behøvede at komme nærmere ind derpaa, men han antog, at han var i Overensstemmelse med Medlemmerne, naar han udbad sig Bemyndigelse til at overbringe Hr. Broge Byraadets Lykønskning. Hr. Broges Helbredstilstand tillod ikke en Modtagelse af det hele Byraad.

Mikael Johansen var blevet glad, da Formanden nævnede Broges Navn, men havde ventet Forslag om noget mere, naar Byen vilde udtrykke sin Mening om, hvad Broge havde været for baade By og Land. Naar en By hædrede sine Stormænd, hædrede den sig selv, og Byraadet kunde kun, deri troede han, det store Flertal var enig med ham, hædre Broge paa een Maade. Han vilde derfor foreslaa, at Byraadet udnævnte Hr. Broge til Æresborger. Det vilde være en sjælden Ære, men Broge fortjente den, og det var den eneste værdige Maade at hædre den Slags Foregangsmænd som Hans Broge paa.

Formanden kunde ikke sætte et saa exceptionelt Forslag under Afstemning, uden at det i Forvejen var forberedt.

Mikael Johansen saa intet til Hinder derfor og vilde meget beklage, hvis der ikke blev foretaget en Afstemning.

N ø r g a a r d kunde udmærket godt være med til at følge Hr. Johansen, men beklagede, at Hr. Johansen saa pludselig var fremkommet med Forslaget, da dette sikkert ikke kunde vedtages uden af det samlede Byraad.

Han vilde bede Pressen for Hr. Broges Skyld om ikke at referere Sagen.

M i k a e l J o h a n s e n beklagede, at Hr. Nørgaard som Handelsforeningens Formand ikke havde stillet Forslaget. Selvfølgelig maatte Forslaget vedtages enstemmigt, men hvis Hjertelaget var der, kom man nok over Formaliteterne.

Han havde intet imod, at Sagen blev refereret og vilde overlade det til Pressen, om den vilde følge Hr. Nørgaard eller ham.

S a m u e l s e n fandt det mest korrekt, at der forud var blevet gjort Indstilling om Sagen, saa man kunde have taget Stilling til den. Sagen krævede mere Overvejelse, og han vilde derfor bede Hr. Johansen tage Forslaget tilbage uden Afstemning.

F o r m a n d e n pointerede, at man ikke saadan uden videre kunde sætte et hvilket som helst Spørgsmaal under Afstemning udenfor Dagsordenen.

